अश्रुलेश m. *Thränentropfen* Megh. 103. Bhâg. P. 6,16,32.

अश्रुवदन Adj. (f. आ) *mit Thränen auf dem Gesicht* Bhâg. P. 1,16,19. 17,3.

अश्रोत्रिय auch *woran kein schriftkundiger Brahmane theilnimmt.*

अश्लेषा Maitr. S. 2,13,20 (165,15) nach dem Padap.

अश्ववाह्याली f. *eine Reitbahn für Pferde* Uttamak. 11. Vgl. तुरगवाह्याली (weiter unten) und वाह्याली.

*अश्वोरस n. *ein vorzügliches Pferd* P. 5,4,93, Sch.

*अष्टकिक, nach Kâç. zu P. 5,2,116 und *अष्टकिन्.

अष्टरात्रि Adj. *acht Ellen lang* MBh. 8,72,30.

अष्टावर Adj. als Beiwort von इध्म J. A. O. S. Procc. 1883, Oct. VIII.

1. अस् 8) चित्तयामासिवान् = चित्तयामास Hem. Par. 1,327.

2. अस् mit विपरि, विपर्यस्त auch *entgegengesetzt*, mit Abl. Sâṁkhjak. 23.

असंयत्त (vgl. Nachtr. 4) auch *nicht beunruhigt* RV. 1,83,3.

असंयत्, so richtiger betont in einigen Hdschrr.

असंयुक्त TS. 2,5,3,5.

असंलक्षित Adj. *unbemerkt* Kathâs. 78,132.

*असंलुलित Adj. *nicht verwirrt* (Haar) Vjutp. 12.

असंवर्तमान, so zu betonen.

असत्यवचन Adj. (f. आ) *unwahr redend, lügnerisch* MBh. 1,74,73.

असंनिविष्ट Adj. *nicht aufgehend —, nicht enthalten in* (Loc.) R. 2,21,57.

असमाधान n. *Unbedachtsamkeit* Kampaka 460.

असमावृत्त Adj. = असमावृत्तक Âpast. 2,6,12.

असंप्रदत्त Z. 2, lies 790 st. 709.

असंभाष्य auch *nicht zur Unterredung geeignet* (Ort) M. 8,55.

असक् 1) *a*) *b*) auch mit Gen.

असक्न 1) *b*) Nom. abstr. °ता f. Uttamak. 146.

असक्राय m. auch N. pr. eines Commentators des Nârada.

2. असाधन 2) zu streichen.

असाध्यमानत्व n. *Undurchführbarkeit* Asahâja.

असामान्य auch *nicht Mehreren* oder *Allen gemeinsam.*

असादृसिक, f. ई Çiç. 9,59.

असुबोध Adj. *nicht leicht zu erlernen* Çiç. 15,19.

असुरविश n. *das Volk der Asura* Ait. Br. 6,36,14.

असूय् Z. 3, 1) zu streichen und Z. 4 st. 2) zu setzen Mit अभि.

असूर्यंपश्य 1) Nom. abstr. °ता f. Hem. Par. 2,139.

असूसु, Whitney nimmt असूसू an.

असृकपङ्कपेषम् Absol. mit पिष् *zu einem Blutsumpf zermalmen* Çiç. 18,45.

असेवा f. *das Nichtfröhnen, das Sichnichthingeben* M. 2,96.

असोढर् Nom. ag. *nicht ertragend* Çâçvata 32.

असौनामन् zu streichen, da Çat. Br. (Chr. 31,29) असौ नामासौ gemeint ist.

असौष्ठव n. *Schlaffheit, languor.* अङ्गेषु Sâh. D. 222.

अस्खलत् Adj. *nicht strauchelnd, nirgends hängen bleibend* Hem. Par. 1,181.

2. अस्तॉ, so zu betonen.

*अस्त्रखदिर, vgl. *अस्रखदिर, welches nach Leumann wohl richtiger ist.

अस्त्रीक Adj. *wo Weiber fehlen* (Wald) Hem. Par. 1,128. 167.

अस्थिचित् (Nachtr. 1) streiche *nicht.*

अस्थिर (Nachtr. 3), अस्थिरत्व an der angeführten Stelle bedeutet *Nichtverhärtung.*

अस्फुट n. *Unklarheit des Ausdrucks.*

अस्मद्दात्र Adj. *von uns gegeben* TS. 1,4,42,2.

अस्वार्थ Adj. *nutzlos* Bhâg. P. 6,10,10.

अहकम् Bhadrab. 1,109.

अहंघात m. *Selbstmörder* Kâraṇḍ. 94,23.

अहंमति Adj. *eine hohe Meinung von sich habend* Brahmavaiv. 2,38,22.

अहरादि m. *Tagesanbruch* Çiç. 11,62.

अहार्य 2) *a*) angeblich Kumâras. 5,8; vgl. Zach. Beitr.

अहित 3) f. auch Bez. *bestimmter Adern* Jâgñ. 3,108.

*अहिदत्त Adj. = अहिदत्त् P. 5,4,145, Sch.

अहिनिर्ल्वयनी Çat. Br. 14,7,2,10 fehlerhaft für अहिनिर्व्लयनी.

अहिपति m. *der Schlangendämon* Çesha Çiç. 9,25.

*अहिफेन, lies n. statt m.

अहिममयूख m. *die Sonne* Kir. 7,9.

अहिमरोचिस् m. dass. Çiç. 11,51.

अहिर्बुध्न्यस्, so zu betonen. Auch Bein. Çiva's Harshak. (1936) 332,1 (अहिर्बुध्न gedr.).

अहिश्रुष्मसत्वन्, der Padap. und Sâjaṇa fassen अहिश्रुष्म als Voc. auf.

अही auch **Kuh* Nigh. 2,11.

2. अहीन 1) *a*) auch *vorzüglich.*

अहीरमणी f. *eine zweiköpfige Schlange* Harshak. (1936) 481,21. Vgl. अहीरणि.

(अङ्गवाय्य), lies अङ्गवाविश्र.

अक्रीतमुख Adj. (f. ई) *schamlosen Antlitzes, schamlos* Âpast. Çr. 13,15,11.

1. आ 3) auch in der Bed. von 2) *c*) α).

आकम्प्र Adj. *zitternd* Çiç. 18,37.

आकलन n. *das Anbinden* Çiç. 5,42.

आकृतिलोष्ट (Nachtr. 1) ist *ein Erdkloss in seiner natürlichen Gestalt;* s. J. A. O. S. Procc. 1883, Oct. VIII.

आकोटना (!) f. *Bestrafung* Asahâja zu Nârada.

आखण्डल 1) so v. a. *Fürst —, Beherrscher von* (im Comp. vorangehend) Vikramâṅkak. 18,47.

आखण्डलककुभ् f. *Osten* Vâsav. 252,4.

*आखात, lies m. statt n.

आखु 5), das Sternchen zu streichen.

आखुराज m. *Mäusekönig* Gobh. 4,4,31.

आगमन, 2) zu streichen.

आगम्य (Conj.) n. impers. *veniendum* Kampaka 274.

*आगस्ती f. Patron. von अगस्त्य Kâç. zu P. 6,4,149.

*आगस्तीय Adj. von अगस्त्य ebend.

आगस्विन् m. *Uebelthäter* Alaṅkâr. 110,*b*.

आग्रहारिक Harshak. 179,9 (445,11).

आघर्ष m. *Reibung* Çiç. 12,64.

आघाटन n. = आघाट *Grenze* Ind. Antiq. 6,68. 193. 13,78.

आघोष Nachtr. 3 zu streichen, da RV. 8,64,4 आघोषन् Partic. ist.

आङ्गिरस (f. ई), so zu betonen.

आचपराच; vgl. आ च परा च RV. 10,17,6.

*आच्युतदत्ति, so zu lesen st. आच्युतत्ति.

*आज्ञकरोण st. °रौण Kâç.

आज्ञातशात्रव auch Adj. (f. ई) von अज्ञातशत्रु Çiç. 2,114.

आज्ञिपति, lies 6,6 st. 5,14.

आज्ञिभूमि f. *Schlachtfeld* Çiç. 18,56. 79.

आजीव 2) nach Kern *eine Art von Mönchen*, aber kein *buddhistischer* und auch kein *Gaina-Mönch.*

आज्ञाविधायिन् Adj. *Jmds Befehle ausführend, gehorsam* Kathâs. 52,336.

आड्यभुज्, das Sternchen zu streichen.

आञ्जनीकारी, so zu betonen.

आञ्जिगवि m. N. pr. eines Rituallehrers bei Baudhâjana Comm. zu Âpast. Çr. 13,24,12.

*आटीलक n. *das Springen der Kälber.*

*आठ्यपदि, lies द्विदण्ड्यादि st. द्विपद्यादि.

आठ्यराज m. N. pr. eines Dichters Harshak. 1, 16 (12,3).

*आणवय्, st. dessen आणपय् P. 1,3,1, Vârtt. 12 in Kielhorn's Ausg.

आण्डपीत (Accent!) Adj. *Eier geschlürft habend* Taitt. Âr. 1,27,6.

*आण्डवत् und *आण्डीर, nach der Kâç. अण्डवत् und अण्डीर.

आतर्पण n. *eine Art Mörtel* oder dgl. Harshak. (1936) 313,12.

आता, lies आताभिस् ohne Accent.

आतायिन् und आताम्र zu verstellen.